

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XII: Άίτης (ύπόθεσις)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΣΦύσσειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπίκηνγῶν αὐτῶμας.
 Ωκύκλωτού κύκλωτο, πᾶτας φείας ἐκπεπότησι;
 Αἰκένθων ταλάρως τε τολέκοισι μηδὲ πλὸν ἀμαλέσε
 Τοῖς ὅρνεσι φέροις, ίαζε κεν τρλύ μᾶκα) ἐχει νοῦν.
 Τὰν πρεσοῖφεν ἀμελπι, τί διν φεύγοντα μώκειος;
 Εύρησεις Γαλάτειαν ἴσως Κακλίον ἄλλα.
 Πολλὰ μεταπέσθεν με κόραι τὰν νύκτα κέλοντζ.
 Κιγλίζοντο μὲ τῶσαι, ἐπινέκ αύταις ἀπακοίσο.
 Διλογορέν τῷ γάζῃ κῆραν τος Φαίνομαι ἔμεσο.
 Οὕτω μιητλύφαμος ἐπίμουνεν τὸν ἔρωτας
 Μάστιθων, ῥάκον μὲ διῆγή χρυσὸν ἰσοκεν.

ΤΠΟΟΕΣΙΣ ΤΟΥ

Ειδυλλίος 16.

Επιγράφεται μὲν εἰδύλλιον Αἴτας, πέγραπται
 θιάσιδι λέκτῳ. ὁ δὲ λέγεται, ἐκ τοπικοῦ προσώ
 που πέρις ἐρώμενον, οὗτον Καπίτης γραμματαίτης, ἐπει
 θὴν τὸν ἐρώμενος ἔνοι αἴτας καλούσσιν, ὡς θετία
 λοι. Καὶ οἱ λαχράν, ίαστοις κόρασος λέγοι Αἴτας,
 οἵτις Αἴτας τὸν ἐλάφειος. Φαστοί μὲν εἰνες λέγοντες ἐπει
 γαθόσσι, οἷον μὴ τας, αὐτοὶ τομήιτα μουσ. Η Αἴτης, ο
 Καπίτης Καπίτης συμπράτης, εἰδέναι μὲν ἐρώμενος τάσσο
 το, λέγοιτο ἀνάπτητος εἰσπνεύν τὸν ἔρωτας ζε
 ἀγαπῶν π. ἐκτιθέται μὲν πως ὁ ἐρῶν Καπίτης οὐ φείσε
 ται, θασάμηνος τὸν ἐρώμενος χερακτῆρας. εὐχε
 ται μὲν λέοντος κέραν ἀρμογὸν αὐτοῖς γενέσθη, Καπίτης οὐ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

λίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλοις θαύματά φεν, ἵνα καὶ
μὴ θάνατον διὰ μόνη μᾶς Φιμίσωσι τὸν εὐαγγελιστήν
ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γενίος πεφύ-
κενται. τοῦ δὲ, εἰ τινῶν ἀμοιβῶν οὐλίασσε πιθυσσεν
πεδάλιλοις, Τὸν Μεγαρέστη ποιητὴν, τοῦ τε πε-
μικρώνιου διοκλέα τοῦ δρασίτερος τοῦ ιδίου έρωμέ-
νος, οὐταρές διη ἔκεινος τελεῖ διη ἐμπεσόντα εἰς πόλε-
μον. οὗτον τὸν Μεγαρέστην θάται ὁνδυν θηλοσίκη, Τοῦ
μάχην ὡς ἥρωα. ἀγῶνα τε πριεῖν ἐπ' αὐτὸν, εἰ δὲ τὸν κα-
λοὺς πρὶν οὐλίμαρχος ἀγρονίξειδη τὸν δὲ καταφελί-
γεντα αὐτῶν οὐδεν, πορνὴπε το κευτοτιφανοῦδη
λέγουσιν. Αἴτασ. αἴτιων διηταῖρον Φασίν. ἀλκημάντη
τὰς αἴτιας χρεοῦ μᾶς Φισίν, ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπράξους.

ΑΙΤΗΣ. ΕΙΔΥΛ

ΛΙΟΥ 16.

Λυθτές δὲ φίλε κούρετείτη Καί νοι
τι, καὶ ἀστοῖ
Ηλυθτές, οἵ τε πρεστίτες εὐαγγελιστή-
ράσκοισιν,
Οσαν εἴδεν χειμῶνος, οσαν μᾶλον έρε-
σύλοιο

Αδιον, οσαν διη σφετέρας λασιωτέρας ἀρνός,
Οσαν προτιγική προφέρει τειχάμοιο γιανικός,

Οσαρο

Ουαπέλα φίτι
Σημάντων Ι
Τίσιν οὐ μέν φίτι
Αελίς φύτιο
Ειθίμαλοι πιε
Ναδίν. ιπτασαρί^{τη}
Δοιώ δι τη τη
Φαστόμητετε
Τού θεπροντα
Αλάλιος άλη
Χριστονταλη
Ειραζούσετε
Αθανάτη, ισα
Αγγελεν ίμετ
Ησιον οὐ λέτ
Πάν οὐ σηματ
Αλαρίπη ρυτω
Ειπον οὐ ζελατ
Τελεφέτετε
Ηγρούπετετε
Διαδάσιον Κα
Νασκοι Μετρη
Ολειοι οικούτη
Σίνην πην Σελ
καὶ οὐ πηπήτη